

ת"ד 4554/06/13 - מדינת ישראל נגד ויקטור לובצי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 4554-06-13 מדינת ישראל נ' לובצי
תיק חיצוני: 51-12888/2010

כב' השופט אלי אנושי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
ויקטור לובצי	נגד
	נאשם

הכרעת דין:

מבוא:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ולפיו הוא נהג ברכבו מסוג שברולט, בתאריך 11.12.10 בשעה 18.00 או בסמוך לה מצומת רעננה מרכז לכיוון הוד השרון, ממערב למזרח והתקרב לצומת עם רחוב הפנינה כפר סבא (מתחם "אגד"). הצומת הנ"ל מרומזר, אותה שעה פעלה מערכת הרמזורים כסדרה וברמזור המסדיר תנועת כלי הרכב, בכיוון נסיעת הנאשם, לנוסעים ישר דלק אור אדום.

אותה שעה ברחוב הפנינה מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, נסע אוטובוס מרצדס של חברת אגד, נהוג בידי מר יצחק שרצר, אשר התקרב לצומת והחל לחצותו בנסיעה שמאלה כשבכיוון נסיעתו רמזור שדלק אור ירוק. הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום ומבלי לשים לב לדרך, לא אפשר לאוטובוס להשלים חציית הצומת, וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב, ונפצע הנאשם.

כתב האישום ייחס לנאשם במעשיו אלה הפרה של הוראות החיקוק, אי ציות לאור אדום ברמזור (תמרור ה-1, 701), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה. ונהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה כפר הנאשם ומסר: "כופר, נכנסתי בירוק".

פרשת התביעה:

להוכחת האשמה העידה התביעה 4 עדי תביעה.

עת/1, רס"מ זינגר משה, בוחן תנועה:

במסגרת עדותו הוגשו הודעת נהג תחת אזהרה (של הנאשם) ת/1, סקיצה צומת ת/2, תכנית רמזורים ת/3.

בחקירה הנגדית מסר העד כי הוא בדרך כלל חוקר את שני המעורבים ברמזור תחת אזהרה אולם פה, הוא חקר רק את הנאשם, הנהג המעורב נחקר ע"י הבוחן יוסף שמחי. כן מסר שהתיק מתבסס אך ורק על עדים נטראלים (עמ' 2 ש' 27).

העד נחקר על גביית עדותו של מר פהד (עת/4), ומסר כי לא היו סימני שאלה בעקבות גביית עדות העד שמסר לו כי "הבחנתי ברמזור הרחוק שאחרי הצומת שהיה תקין, הבחנתי בבירור כי האוטובוס נכנס לצומת באור ירוק מלא" (כך בפרוטוקול הדיון עמ' 3 ש' 14). כן אמר שהעד מסר שמדובר ברמזור בכיוון נסיעתם והאוטובוס פנה שמאלה.

לשאלת בית המשפט ואחר גם לשאלת הסנגור, העד הוסיף ומסר שבכיוון נסיעת האוטובוס יש רק 2 רמזורים קרוב ורחוק, אך למעשה אין הבדל בינם ואותו רמזור נותן ירוק גם לימין וגם לשמאל. והדבר עולה גם מתוכנית הרמזורים ת/3, מופע 13.

עת/2, מר שרבר יצחק - נהג מעורב:

נהג האוטובוס, יצא ממסוף צומת רעננה, עמד ברמזור, היה יום גשום, ערב, הרמזור התחלף לירוק, יצא לאט לאט, על מנת לא להחליק בגשם ראשון, לפתע הגיע רכב לשמאלו ופגע בצד ליד הגלגל.

בחקירתו הנגדית, מסר כי מכיר הצומת, יש בכיוונו רק רמזור אחד, שימינה ושמאלה זה אותו רמזור, מסר כי התאונה הייתה בחלק הקדמי של האוטובוס, כאשר טרם חצה הצומת ורק הגיע עם החלק הקדמי של האוטובוס לקו של אי התנועה (שמפריד בין כיוון נהיגת הנאשם לכיוון הנגדי מכיוון הנאשם, דהינו משמאל לעד).

הוא לא זוכר בדיוק היכן ישבו העדים באוטובוס אך טען שישבו לידו, אחר הוסיף שאינו זוכר בדיוק ואינו יודע (עמ' 6 ש' 6). בזמן התאונה השאירו לו פרטים כעדים והוא מסר אותם למשטרה אך יתכן שהם מסרו זאת ישירות לשוטרי.

העד הכחיש כי היה נוסע שטען שנסע באדום. הוא מסר ששוחח עם הנהג (נאשם) והלה צעק עליו שהוא נהג האוטובוס עבר באדום. העד הוסיף כי יתכן שהנאשם התבלבל שכן בכיוון נהיגתו של הנאשם יש לאחר כמה מטרים עוד צומת, שם יש רמזור שמאלה ויש שם הרבה תאונות כי כשמסתכלים על הרמזור שבאופק הוא ירוק (עמ' 7 ש' 11-4).

עוד מסר העד בחקירתו כי במוצ"ש, זמן התאונה אין בעיית פקקים בצומת.

עת/3, מר ינאי הולנדר, עד ראיה:

העד מסר בחקירה הראשית כי חזר מהצבא, עלה על האוטובוס, זה נעצר באור אדום בצומת, הרמזור התחלף לירוק, הוא התחיל בנסיעה, העד הסתכל שמאלה וראה רכב שמגיע במהירות, הרכב לא עצר ונכנס בגלגל הקדמי של האוטובוס, ישב מאחורי הנהג אך לא זוכר באיזה שורה, ראשונה, שניה או שלישית.

בחקירה הנגדית מסר העד כי היו כ-10 נוסעים, לא זכור לו שמשוה התלונן שנהג האוטובוס נהג באדום. הוא מסר פרטיו למשטרה שהגיעה. האוטובוס היה באדום כשעבר לירוק החל בנסיעה.

ציין מפורשות כי הבחין באור מתחלף מאדום לירוק (עמ' 8 ש' 32), ואחר הבחין ברכב שהגיע והתנגש בהם.

בזמן התאונה האוטובוס לא התחיל להסתובב בפניה, הוא מכיר את הצומת כי הוא נוהג שם הרבה. חזר וטען כי הביט על הרמזור הנכון בכיוון נהיגת האוטובוס, שהוא לפניה שמאלה.

מסר כי לא תבע את חברת אגד, לא שלח להם מכתב ולא פנה לבי"ח. ולסיום מסר כי הינו זוכר את האירוע ואת הסיטואציה בוודאות.

עת/4, מר פאד אבו חמיד, עד ראיה:

בעדותו מסר העד כי היה בנסיעה באוטובוס לכיוון חיפה, ישב מאחור בצד שמאל, הנהג עצר באדום בצומת, רצה לפנות שמאלה, והעד בדיוק ראה ג'יפ שחור יוצא לכיוונם, הוא קלט שהולך לקרות משהו, הסתכל על הרמזור של האוטובוס שהיה ירוק, האוטובוס יצא בירוק מלא ואז הג'יפ פגע באוטובוס.

מסר שישב בסוף, האוטובוס לא היה מלא, ואינו מכיר אף אחד מהנוסעים באוטובוס.

בחקירה נגדית, אישר כי ראה הג'יפ נוסע לעברם ולא מאט ואולם הוא הסתכל על הרמזור אחרי שהאוטובוס יצא.

לסיום פרשת התביעה הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים לנאשם ת/4.

פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו, מסר כי נסע לעבודה במוצאי שבת, נוסע שם המון, זוכר בוודאות ירוק מלא נסע הגיע אוטובוס מצד ימין במהירות והוא התנגש בו בגלגל הקדמי.

בחקירה הנגדית מסר כי מכיר המקום, אך טען תחילה כי האוטובוס יכול לנסוע גם ישר, אם כי לתהיית התובע, חזר בו מיידיית מאפשרות נהיגת האוטובוס בכיוון זה.

אישר שבהודעתו במשטרה מסר ששני נוסעים מסרו לשוטר כי הוא עבר באדום (עמ' 14 ש' 26). ואף הוסיף שביקש מהשוטר שירשום את זה בדו"ח ואף שירשום שהם שוחחו עם נהג האוטובוס. אולם, הודה שבפועל הוא לא שמע את שיחתם. ולמעשה שינה גרסתו וטען כי לא ידע מה הם אמרו לשוטר (עמ' 15 ש' 5). לשאלה חוזרת שינה גרסתו שוב, וטען כי הוא אכן לא ידע מה הם אמרו לשוטר אך היה זה השוטר בחקירה במשטרה שמסר לו שהנוסעים אמרו שנסע באדום (עמ' 15 ש' 7 ו-17). ובשטח רק ביקש מהשוטר שירשום שהעדים דברו עם הנהג, ש' 20. מסר כי העדים לא אמורים לדבר עם הנהג אלא להישאר נטראלים.

הנאשם מסר שראה כמה שניות לפני התאונה, היכן ישבו הנוסעים, כולל מי שהעיד בבית המשפט שישב מאחורה (עת/4) - עמ' 15 ש' 29.

הנאשם אישר שנכנס לצומת בנסיעה רציפה.

אישר שמסר שהיה רכב מצדו הימני בנתיב ימני קיצוני שעקף את האוטובוס מאחור.

טען שלא התבלבל עם צומת נוספת בקרבת מקום.

טענות הסיכומים בתמצית:

המאשימה ביקשה להרשיע לאור העדויות שנשמעו ובתוספת הסתירות בדברי הנאשם כחיזוק לראיות התביעה.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי המאשימה לא הוכיחה את תקינות הרמזורים וכי אין בדברי העדים כל בסיס להרשעת הנאשם.

דין ומסקנה:

לאחר שבחנתי, את העדויות והראיות שהובאו לפני, והאזנתי לסיכומי הצדדים, הגעתי למסקנות הבאות:

איני מקבל טיעוני ב"כ הנאשם לגבי אי הוכחת תקינות הרמזורים ע"י המאשימה, זאת לאור חזקת התקינות מכוח תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, כאשר חזקה זו לא הופרכה ע"י ההגנה וראה בנושא גם **ע"פ 7063/04 טרבנודה יהודית נ' מ"י**. במידה ורצתה ההגנה להוכיח אפשרות של "תקלה" בפעולת הרמזורים, עליה היה לבסס טענה זו בראייה כלשהי מצידה. כיוון שלא עשתה זאת, אין לה להלין אלא על עצמה. ברור כי אם ההגנה הייתה טוענת לאי תקינות ומציגה ראיות בנושא, על המאשימה היה לפעול ולהוכיח התקינות.

בהקשר זה אציין את דברי הנאשם בחקירתו במשטרה כפי שהוגשו לי ת/1: "הרמזורים היו תקינים בצומת לא הייתה בעיה ברמזורים" (ש' 33). כך שאיני מקבל טענת ב"כ הנאשם בנושא, טענה כללית ביותר שהועלתה רק בסיכומיו.

על פי התרשים ת/2, מדובר בצומת "T" כאשר הנאשם הגיע מצידה השמאלי העליון, המעורב מצידה התחתון, בפניה שמאלה.

על פי תוכנית הרמזורים ת/3, יחד עם תרשים הצומת ת/2, המופע בכיוון נהיגת הנאשם הינו מופע 13 והמופע בכיוון נהיגת המעורב הינו 14. מופע 13 מקבל ירוק רק לאחר סיום, או יותר נכון הפוגה באור הירוק של מופע 14, שלו מופע ירוק ארוך ביותר שנפסק לשם אפשרות ירוק במופע 13.

עדות הנהג המעורב ברורה ביותר ואחידה, לפיה הוא נכנס לצומת באור ירוק, עדות זו תואמת לגרסת עת/3 שראה מפורשות את הרמזור מתחלף לירוק, האוטובוס מתחיל לנסוע ואז רכב הנאשם מגיח ומתנגש בהם.

איני מקבל טענת ב"כ הנאשם כי אין לראות בעת/3 עד נטרלי שכן יש לו אהדה לנאשם, או אינטרס ביטוחי. העד מסר מפורשות בחקירה הנגדית כי לא תבע את אגד, אף לא שלח להם מכתב ולא הגיע לבי"ח. יתרה מזו גם אם היה העד היה נפגע בתאונה, הרי אין הדבר משנה. שכן אם ראה התאונה, וגם אם היה נפגע בה, אין הדבר יוצר אוטומטית הזדהות עם נהג האוטובוס כפי שטען ב"כ הנאשם בסיכומיו, טענה שלא ביססה כלל. במאמר מוסגר אציין כי בתי המשפט נתקלים לא פעם בנוסעים שמעידים כנגד נהגי אוטובוס, כאשר הם סבורים כי בו האשם.

אכן עת/4 מסר כי הבחין בהתחלפות האור לירוק אחרי שהאוטובוס החל בנסיעה בצומת ולכן לא ניתן ללמוד מעדותו מה היה צבע הרמזור בתחילת הנהיגה. אולם גם עד זה מאשר בפועל כי האוטובוס עמד בצומת באדום והמתין טרם הכניסה, דבר המחזק את האמור את גרסת עת/2, הנהג המעורב, ועת/3 לגבי תחילת נסיעת

האוטובוס ועולה בקנה מידה אחד עם תוכנית הרמזורים ת/3, שכן כיוון נהיגת עת/2 הנהג המעורב, מקבל ירוק רק לאחר חילוף הרמזור של הנאשם לאדום, כך שאם המתין האוטובוס לאור ירוק, הרי קיבלו והתחיל בתנועה רק לאחר שהתחלף האור ברמזור בכיוון נהיגת הנאשם לאדום.

כאמור עדי התביעה העידו באופן ברור ואמין ועדויותיהם מאשרות אחת את השניה. והתרשמתי מגילוי האזרחות הטובה ע"י עת/3 ועת/4, שהגיעו להעיד בבית המשפט על מנת לשפוך אור על מה שראו, ועדותם מקובלת עלי כאמינה ונטולת פניות. ומצאתי לקבלם במלואה ולהעדיפה על פני גרסת הנאשם, ולבטח לאור הסתירות בדבריו.

הנאשם מסר כי עבר בצומת בנסיעה רציפה בירוק, וטענה זו עומדת בסתירה לעדות עת/2, עת/3 ועת/4 שמסרו כי האוטובוס המתין באדום לירוק, זאת לאור תוכנית הרמזורים שלפיה לאחר המתנה באדום, יש לנהג המעורב ירוק, כך שמתחזקת המסקנה שהנאשם היה זה שנכנס באדום לאחר סיום מופע הירוק בפאזה 14 וראה ת/3 תוכנית הרמזורים.

בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי בכיוון נסיעתו היה רכב נוסף מימין לו (ת/1 ש' 24), לשאלה נכונה של החוקר כיצד הרכב לא נפגע מהאוטובוס מסר כי כנראה הרכב עבר מאחורי האוטובוס (ש' 26). ואולם בחקירתו בבית המשפט ידע הנאשם לומר בבטחה כי רכב זה נסע בנתיב הימני הקיצוני שבכיוון נהיגתו, מידע שלא מסר לחוקר המשטרה 4 ימים לאחר התאונה, אלא רק בבית המשפט יותר מ-3 שנים לאחר התאונה.

אציין שהנאשם ניסה לפגוע באמינות עדי התביעה עת/3 ועת/4 בכך שטען כי שוחחו עם נהג האוטובוס ואחר מסרו לשוטר כי הנאשם עבר באדום, איני מקבל טענתו, שכן הוא כלל לא שמע את שיחתם ואיני רואה כל פסול שנוסעי אוטובוס משוחחים עם נהג האוטובוס שהיה מעורב בתאונה מיד לאחר האירוע, עובדה כי גם מסרו פרטיהם ומסרו עדות בנושא במשטרה ובבית המשפט.

לאור האמור איני מקבל את גרסת הנאשם.

הסיבה כי ארעה תאונה מקורה לטעמי בעובדה כי הנאשם נכנס לצומת לאחר שהאור בכיוונו כבר התחלף לאדום ומסקנה אובייקטיבית זו עולה ממארג הראיות בתיק.

העולה מהמקובץ הוא, ששקלול כל הראיות בתיק והתרשמותי מכל העדים שהופיעו בפני מביא אותי לקביעה החד משמעית, כי התביעה הוכיחה, למעלה מכל ספק, את סעיפי האישום כאמור מעל. ולא נותר לי אלא להרשיע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ד, 06 אפריל 2014, במעמד הצדדים.